

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

13 juillet 2005

PROJET DE LOI**introduisant un mécanisme structurel
d'adaptation au bien-être des plafonds
et seuils de revenus ainsi que
des allocations sociales****SOMMAIRE**

1. Résumé	3
2. Exposé des motifs	4
3. Avant-projet	7
4. Avis du Conseil d'État	9
5. Projet de loi	14

LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À L'ARTICLE
80 DE LA CONSTITUTION.

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

13 juli 2005

WETSONTWERP**houdende een structureel aanpassings-
mechanisme aan de welvaart van plafonds
en inkomensdrempels alsook
de sociale uitkeringen****INHOUD**

1. Samenvatting	3
2. Memorie van toelichting	4
3. Voorontwerp	7
4. Advies van de Raad van State	9
5. Wetsontwerp	14

DE SPOEDBEHANDELING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 80 VAN DE GRONDWET.

Le Gouvernement a déposé ce projet de loi le 13 juillet 2005.

Le «bon à tirer» a été reçu à la Chambre le 29 juillet 2005.

De Regering heeft dit wetsontwerp op 13 juli 2005 ingediend.

De «goedkeuring tot drukken» werd op 29 juli 2005 door de Kamer ontvangen.

<i>cdH</i>	: <i>Centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	: <i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	: <i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	: <i>Front National</i>
<i>MR</i>	: <i>Mouvement Réformateur</i>
<i>N-VA</i>	: <i>Nieuw - Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	: <i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a - spirit</i>	: <i>Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.</i>
<i>Vlaams Belang</i>	: <i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD</i>	: <i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM :</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT :</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM :</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT :</i>	<i>moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

*Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be*

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

*Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be*

RÉSUMÉ

Le projet de loi a pour objet de mettre en place un mécanisme qui lie les revenus de remplacement à l'évolution du bien-être, comme cela existe déjà en matière de pensions de retraite et de survie.

Le projet de loi impose au gouvernement de se prononcer tous les deux ans sur les moyens financiers qu'il peut ou veut affecter à une politique d'adaptation au bien-être.

La décision du gouvernement est précédée de l'avis conjoint du Conseil national du Travail et du Conseil central de l'Economie qui tient compte notamment de l'évolution du taux d'emploi, de la nécessité d'obtenir un équilibre financier durable au sein de la sécurité sociale des travailleurs salariés, de l'évolution démographique, de la croissance économique, du vieillissement et du rapport entre le nombre de personnes actives et le nombre de bénéficiaires de prestations sociales.

En l'absence d'avis conjoint du Conseil national du Travail et du Conseil central de l'Economie, l'avis est censé avoir été donné et le gouvernement soumet un projet de décision motivée à l'avis des instances précitées.

En l'absence d'avis des partenaires sociaux dans le mois qui suit la demande d'avis, un avis est censé avoir été donné.

SAMENVATTING

Het wetsontwerp beoogt de invoering van een mechanisme dat de vervangingsinkomens koppelt aan de evolutie van de welvaart, zoals dit reeds bestaat inzake de rust- en overlevingspensioenen.

Het wetsontwerp verplicht de regering om zich elke twee jaar uit te spreken over de financiële middelen die ze ter beschikking kan of wenst te stellen voor een beleid inzake welvaartsaanpassing.

De beslissing van de regering wordt voorafgegaan door een gezamenlijk advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, dat met name rekening houdt met de ontwikkeling van de werkgelegenheidsgraad, de noodzaak tot een duurzaam financieel evenwicht in de sociale zekerheid voor werknemers, de demografische evolutie, de economische groei, de vergrijzing en de verhouding tussen het aantal actieven en het aantal uitkeringstrekkers.

Bij gebrek aan een gezamenlijk advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, wordt een advies geacht gegeven te zijn en legt de regering een gemotiveerd ontwerp van beslissing ter advies voor aan de voornoemde instanties.

Bij gebrek aan een advies van de sociale partners binnen de maand na de adviesaanvraag, wordt een advies geacht gegeven te zijn.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Un principe unanimement accepté au niveau belge et européen veut que notre sécurité sociale doit tendre vers un haut niveau de protection sociale. Ainsi, le niveau de protection ne peut être structurellement inférieur à l'évolution générale du bien-être en général et des rémunérations de la population active en particulier.

Pour les différentes prestations de revenus de remplacement, les taux de substitution entre «l'allocation moyenne» et «le revenu moyen» doivent dès lors être maintenus à un niveau adéquat. Ces taux de substitution sont influencés entre autres par la mesure dans laquelle les plafonds de calcul et les prestations minimales sont liés à ou adaptés en fonction de l'évolution générale du bien-être.

Compte tenu de l'importance de la «liaison au bien-être» des prestations sociales pour le fonctionnement de notre sécurité sociale, le gouvernement souhaite mettre en place une politique structurelle en la matière au sein de la sécurité sociale des travailleurs salariés. A partir de 2006, il sera vérifié d'une manière structurelle et systématique, pour chacun des paramètres précités et pour chaque prestation de revenus de remplacement de sécurité sociale, si les adaptations sont pertinentes. En résumé, un mécanisme légal est instauré afin d'attirer d'une manière structurelle l'attention sur le principe de la liaison au bien-être.

Les possibilités de mener une politique concrète de liaison au bien-être dépendent naturellement de l'évolution du taux d'emploi et de la nécessité d'un équilibre financier durable au sein de la sécurité sociale des travailleurs salariés tout en tenant compte de la croissance économique, du coût du vieillissement, du rapport entre le nombre d'allocataires sociaux et le nombre d'actifs et des pièges à l'emploi éventuels.

Concrètement, la présente loi impose au gouvernement de se prononcer tous les 2 ans selon une procédure déterminée au sujet des moyens financiers qu'il peut ou veut affecter à une politique d'adaptation au bien-être.

Cette décision est précédée d'un avis conjoint du Conseil national du Travail et du Conseil central de l'Economie. Cet avis tient compte de l'évolution du taux d'emploi, de la nécessité d'obtenir un équilibre financier durable au sein de la sécurité sociale des travailleurs salariés et de l'évolution démographique, notamment

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het is een algemeen aanvaard Belgisch en Europees principe dat onze sociale zekerheid moet streven naar een hoog niveau van sociale bescherming. Dit houdt onder meer in dat het niveau van de bescherming niet structureel achterop mag lopen ten opzichte van de algemene evolutie van de welvaart, in het algemeen, en de lonen van de actieve bevolking in het bijzonder.

De vervangingsratio's tussen «de gemiddelde uitkering» en «het gemiddelde loon», voor de verschillende inkomensvervangende uitkeringen, moeten derhalve op een passend niveau blijven. Deze vervangingsratio's worden onder meer beïnvloed door de mate waarin de berekeningsplafonds en de minimumuitkeringen worden gekoppeld of aangepast aan de algemene evolutie van de welvaart.

Gelet op het belang van de «welvaartsvastheid» van de sociale uitkeringen voor het functioneren van onze sociale zekerheid, wil de regering binnen de sociale zekerheid voor werknemers een structureel beleid terzake op poten zetten. Vanaf 2006 zal structureel en stelselmatig voor elk van voormelde parameters en voor alle inkomensvervangende uitkeringen van de sociale zekerheid onderzocht worden of aanpassingen pertinent zijn. Kortom, er wordt een wettelijk mechanisme ingevoerd opdat het principe van de welvaartsvastheid structureel onder de aandacht zal gebracht worden.

De ruimte voor een concreet beleid van welvaartsvastheid hangt natuurlijk samen met de ontwikkeling van de werkgelegenheidsgraad en de noodzaak tot een duurzaam financieel evenwicht in de sociale zekerheid voor werknemers, en dus ook met aandacht voor de economische groei, de kost van de vergrijzing, de verhouding tussen het aantal uitkeringstrekkers en het aantal actieven en mogelijke inactiviteitsvallen.

Concreet bevat deze wet de verplichting voor de regering om zich volgens een welbepaalde procedure elke 2 jaar uit te spreken over de financiële middelen die ze ter beschikking kan of wenst te stellen voor een beleid inzake welvaartsaanpassing.

Deze beslissing wordt voorafgegaan door een gezamenlijk advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven. Dit advies houdt rekening met de ontwikkeling van de werkgelegenheidsgraad, de noodzaak tot een duurzaam financieel evenwicht in de sociale zekerheid voor werknemers en de demografi-

du phénomène du vieillissement. Dans ce cadre, une attention est également accordée à la croissance économique, au rapport entre le nombre de bénéficiaires de prestations et le nombre de personnes actives, au souci de ne pas créer de nouveaux pièges à l'emploi ou d'accroître les pièges existants.

En matière de liaison au bien-être des allocations, le gouvernement a déjà défini quelques mesures précises pour la période 2004-2007. En ce qui concerne l'année 2007, il allouera une enveloppe supplémentaire de minimum 75 millions d'euros pour l'adaptation des plafonds de calcul ainsi qu'en matière d'adaptation des allocations. Dans le cadre de la mise en oeuvre du mécanisme d'adaptation instauré par la présente loi, les partenaires sociaux pourront, formuler une alternative à la proposition.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1er

Conformément à l'article 83 de la Constitution, cet article précise que la présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Cet article fixe la procédure concrète sur base de laquelle le gouvernement doit prendre une décision, tous les deux ans et en 2006 au plus tard pour la première fois, au sujet des moyens financiers disponibles pour une revalorisation des plafonds de calcul, des prestations et des minima de toutes ou de certaines prestations de remplacement de revenus.

Il est concrètement prévu que la décision du gouvernement doit, en toute hypothèse, être précédée d'un avis des partenaires sociaux et les éléments, dont tant le gouvernement que les partenaires sociaux doivent respectivement tenir compte dans leur décision et leur avis, sont précisés. Comme il ressort de la procédure décrite, la possibilité existe que le gouvernement doive prendre deux fois une décision, notamment dans le cas où l'avis rendu par les partenaires sociaux sur le projet motivé de décision du gouvernement s'écarte de ce projet.

Dans ce cas, le gouvernement doit motiver les raisons pour lesquelles il ne suit pas l'avis en question.

Enfin, cet article autorise le Roi, via un arrêté délibéré en Conseil des ministres, à abroger, compléter, modifier ou remplacer les dispositions légales applica-

sche evolutie, met name het verschijnsel van de vergrijzing. Daarbij wordt ook aandacht besteed aan de economische groei, de verhouding tussen het aantal uitkeringstrekkers en het aantal actieven, en de zorg om geen nieuwe inactiviteitsvallen te creëren of bestaande te versterken.

Inzake welvaartsvastheid van de uitkeringen heeft de regering reeds enkele precieze maatregelen bepaald voor de periode 2004-2007. Wat het jaar 2007 betreft zal een bijkomende enveloppe van minimum 75 miljoen euro worden toegekend voor de aanpassing van de berekeningplafonds alsook inzake de aanpassing van de uitkeringen. In het kader van het inwerkingstellen van het door deze wet ingevoerde aanpassingsmechanisme, zullen de sociale partners een alternatief voor het voorstel kunnen formuleren.

ONDERZOEK VAN DE ARTIKELEN

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet, bepaalt dit artikel dat deze wet een door artikel 78 van de Grondwet bedoelde aangelegenheid regelt.

Art. 2

Dit artikel bevat de concrete procedure op basis waarvan de regering, om de 2 jaar en uiterlijk in 2006 voor de eerste maal, een beslissing moet nemen over de financiële middelen die ter beschikking worden gesteld voor een herwaardering van de berekeningsplafonds, de uitkeringen en de minima in alle of sommige inkomensvervangende uitkeringen.

Er wordt concreet beschreven dat de beslissing van de regering, in elke hypothese, moet voorafgegaan worden door een advies van de sociale partners, evenals met welke elementen zowel de regering als de sociale partners rekening moeten houden in hun beslissing respectievelijk advies. Zoals uit de beschreven procedure blijkt, bestaat de mogelijkheid dat de regering tweemaal een beslissing moet treffen, met name in het geval het advies van de sociale partners over het gemotiveerde ontwerp van beslissing van de regering afwijkt van dit ontwerp.

In dat geval dient de regering te motiveren waarom zij dit advies niet volgt.

Tot slot verleent dit artikel de Koning de bevoegdheid om bij een besluit vastgesteld na overleg in de Minister-raad, de van kracht zijnde wettelijke bepalingen met

bles dans les différents régimes de revenus de remplacement. Il est à signaler que le paragraphe 5 ne devra être utilisé que d'une manière exceptionnelle.

Dans la plupart des régimes de sécurité sociale, le Roi a en effet déjà la possibilité d'apporter des adaptations, par exemple aux plafonds de calcul. Cette compétence réglementaire existante du Roi n'est pas modifiée; les procédures et compétences actuelles en la matière, entre autres, la compétence consultative des comités de gestion au sein des divers régimes, sont maintenues. La traduction de l'adaptation, visée dans l'alinéa 3 du § 1er, s'effectuera donc selon la législation actuellement applicable. Une délégation sera uniquement donnée au Roi lorsque cette traduction – dans des cas exceptionnels – exige une adaptation de la législation. Il doit être précisé que le législateur n'a pas l'intention de prévoir que le Roi ne puisse à l'avenir apporter des adaptations au bien-être uniquement au moyen d'un arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Si le Roi peut actuellement le faire par simple arrêté, il pourra également le faire après l'entrée en vigueur de la présente loi.

Voici, Mesdames, Messieurs, la portée et le contenu du projet de loi que le gouvernement a l'honneur de soumettre à votre approbation.

*Le ministre de la Santé publique et
des Affaires sociales,*

Rudy DEMOTTE,

La ministre de l'Emploi,

Freya VAN DEN BOSSCHE

Le ministre des Pensions,

Bruno TOBBACK

betrekking tot de verschillende inkomensvervangende regelen op te heffen, aan te vullen, te wijzigen of te vervangen. Hierbij moet opgemerkt worden dat paragraaf 5 slechts uitzonderlijk zal moeten gebruikt worden.

In de meeste regelingen van de sociale zekerheid heeft de Koning nu immers reeds de bevoegdheid om aanpassingen door te voeren aan bijvoorbeeld berekeningsplafonds. Aan deze bestaande reglementaire bevoegdheid van de Koning wordt niets gewijzigd; de huidige procedures en bevoegdheden terzake, onder meer de adviesbevoegdheid van de beheerscomités binnen de diverse regelingen, blijven bestaan. De vertaling van de aanpassing, waarnaar gerefereerd wordt in het derde lid van § 1, zal dus gebeuren volgens de huidige geldende wetgeving. Slechts indien deze vertaling – in uitzonderlijke gevallen – een aanpassing van de wetgeving vereist, wordt een delegatie aan de Koning gegeven. Het weze duidelijk dat het niet de bedoeling is van de wetgever dat in de toekomst de Koning enkel nog tot welvaartsaanpassingen zou kunnen besluiten door middel van een in Ministerraad overlegd besluit.

Indien de Koning dit heden ten dage kan bij middel van een gewoon besluit, kan hij dit ook nog na het in werking treden van deze wet.

Dit is, Dames en Heren, de draagwijdte en de inhoud van het ontwerp van wet dat de regering de eer heeft U ter goedkeuring voor te leggen.

*De minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

Rudy DEMOTTE,

De minister van Werk,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De minister van Pensioenen,

Bruno TOBBACK

AVANT-PROJET DE LOI**soumis à l'avis du Conseil d'État**

Avant-projet de loi introduisant un mécanisme structurel d'adaptation au bien-être des plafonds et seuils de revenus ainsi que des allocations sociales.

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art.2

§ 1er. Tous les deux ans, le gouvernement prend une décision au sujet d'une enveloppe financière disponible pour une adaptation au bien-être général de toutes ou de certaines prestations de remplacement de revenus dans la sécurité sociale des travailleurs salariés.

A cet effet, le gouvernement peut, entre autres, s'appuyer sur les rapports du Conseil supérieur de l'Emploi, du Comité d'Etude sur le Vieillissement et du Conseil supérieur des Finances.

L'adaptation susvisée peut être une modification d'un plafond de calcul, d'une prestation et/ou d'une prestation minimale. Le cas échéant, les modalités d'adaptation peuvent être différentes par régime, par plafond de calcul ou par prestation au sein d'un régime et par catégorie de bénéficiaire de prestation.

Une adaptation éventuelle des plafonds de calcul devra en tout cas être basée sur la décision biennale en matière de marge maximale d'augmentation des coûts salariaux, prise en exécution soit de l'article 6, soit de l'article 7, de la loi du 26 juillet 1996 relative à la promotion de l'emploi et à la sauvegarde préventive de la compétitivité.

La décision visée à l'alinéa 1er, sera prise pour la première fois au plus tard au cours de l'année 2006.

§ 2. La décision visée au § 1er, est précédée d'un avis conjoint du Conseil national du Travail et du Conseil central de l'Economie. Cet avis tient compte de l'évolution du taux d'emploi, de la nécessité d'obtenir un équilibre financier durable au sein de la sécurité sociale des travailleurs salariés et de l'évolution démographique, notamment le phénomène du vieillissement. Dans ce cadre, une attention est également accordée à la croissance économique, au rapport entre le nombre de bénéficiaires de prestations et le nombre de personnes actives, au souci de ne pas créer de nouveaux pièges à l'emploi ou d'accroître les pièges existants. Les partenaires sociaux peuvent, entre autres, s'appuyer en la matière sur les rapports du Conseil supérieur de l'Emploi, du Comité d'Etude sur le vieillissement et du Conseil supérieur des Finances.

VOORONTWERP VAN WET**onderworpen aan het advies van de Raad van State**

Voorontwerp van wet houdende een structureel aanpassingsmechanisme aan de welvaart van plafonds en inkomensdrempels alsook de sociale uitkeringen

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art.2

§ 1. Om de twee jaar neemt de regering een beslissing over de beschikbare financiële enveloppe voor een aanpassing van alle of sommige inkomensvervangende uitkeringen in de sociale zekerheid voor werknemers aan de evolutie van de algemene welvaart.

Terzake kan de regering zich onder meer baseren op de verslagen van de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid, de Studiecommissie voor de Vergrijzing en de Hoge Raad voor Financiën.

Voormelde aanpassing kan zich vertalen in een wijziging van een berekeningsplafond, een uitkering en/of een minimum-uitkering. De modaliteiten van de aanpassing kunnen, in voorkomend geval, per regeling, per berekeningsplafond of uitkering binnen een regeling en per categorie van uitkeringsgerechtigde verschillen.

Een eventuele aanpassing van de berekeningsplafonds zal in ieder geval de tweejaarlijkse beslissing inzake de maximale marge voor de loonkostontwikkeling, zoals genomen in uitvoering van hetzij artikel 6, hetzij artikel 7 van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen, als uitgangspunt hebben.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt voor de eerste maal uiterlijk in het jaar 2006 genomen.

§ 2. De in § 1, bedoelde beslissing wordt voorafgegaan door een gezamenlijk advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven. Dit advies houdt rekening met de ontwikkeling van de werkgelegenheidsgraad, de noodzaak tot een duurzaam financieel evenwicht in de sociale zekerheid voor werknemers en de demografische evolutie, met name het verschijnsel van de vergrijzing. Daarbij wordt ook aandacht besteed aan de economische groei, de verhouding tussen het aantal uitkeringstrekkers en het aantal actieven, en de zorg om geen nieuwe inactiviteitsvallen te creëren of bestaande te versterken. De sociale partners kunnen zich terzake onder meer baseren op de verslagen van de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid, de Studiecommissie voor de Vergrijzing en de Hoge Raad voor Financiën.

§ 3. En l'absence d'avis visé au § 2, avant le 15 septembre de l'année au cours de laquelle la décision visée au § 1er, doit être prise, un avis est censé avoir été donné et le gouvernement rédige un projet de décision visée au § 1er, et le motive d'une manière circonstanciée. Dans ce cas, le gouvernement demande un avis conjoint du Conseil national du Travail et du Conseil central de l' Economie au sujet de son projet de décision motivé, comme visé à l'alinéa précédent. En l'absence d'avis des partenaires sociaux dans le mois suivant la demande d'avis, un avis est censé avoir été donné.

§ 4. Si le gouvernement déroge à l'avis visé au § 2, ou au § 3, il doit le motiver expressément.

§ 5. En vue de l'exécution de la décision visée au § 1er, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, abroger, compléter, modifier ou remplacer les dispositions légales applicables dans les différents régimes de revenus de remplacement.

§ 3. Bij gebrek aan het advies bedoeld in § 2, voor 15 september van het jaar waarin de in § 1, vermelde beslissing moet genomen worden, wordt een advies geacht gegeven te zijn en stelt de regering een ontwerp van de beslissing bedoeld in § 1, op en motiveert deze omstandig. In dit geval vraagt de regering een gezamenlijk advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven over haar gemotiveerde ontwerp van beslissing, zoals bedoeld in het vorige lid. Bij gebrek aan een advies van de sociale partners binnen de maand na de adviesaanvraag, wordt een advies geacht gegeven te zijn.

§ 4. Indien de regering afwijkt van het advies bedoeld in § 2, of § 3, dient zij dit uitdrukkelijk te motiveren.

§ 5. Met het oog op de uitvoering van de beslissing bedoeld in §1, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de van kracht zijnde wettelijke bepalingen met betrekking tot de verschillende inkomensvervangende regelen opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT N° 38.291/1

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par la Ministre de l'Emploi, le 31 mars 2005, d'une demande d'avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un avant-projet de loi «introduisant un mécanisme structurel d'adaptation au bien-être des plafonds et seuils de revenus ainsi que des allocations sociales», a donné le 5 avril 2005 l'avis suivant:

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée comme suit:

«- met het oog op het welslagen van het lopende sectoraal sociaal overleg en om het behoud van de sociale rust te waarborgen moet aan de sociale partners onverwijld klaarheid geboden worden over de juiste draagwijdte van de uitvoering van het ontwerp van interprofessioneel akkoord voor de periode 2005-2006, dat de Regering tot het hare heeft gemaakt;

- teneinde hierbij de nodige evenwichten te waarborgen en met het oog op het welslagen van het sectoraal overleg, is het noodzakelijk gelijktijdig klaarheid te scheppen inzake de juridische basis voor het mechanisme dat de aanpassing van sommige sociale uitkeringen aan de evolutie van de welvaart regelt».

*
* *

2. Conformément à l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique ⁽¹⁾ ainsi que de l'accomplissement des formalités prescrites.

*
* *

⁽¹⁾ Dès lors qu'il s'agit d'un avant-projet de loi, on entend par fondement légal la conformité aux normes supérieures.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE NR. 38.291/1

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 31 maart 2005 door de Minister van Werk verzocht haar, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van wet «tot invoering van een structureel aanpassingsmechanisme aan de welvaart van plafonds en inkomstendrempels alsook van sociale uitkeringen», heeft op 5 april 2005 het volgende advies gegeven:

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt:

«- met het oog op het welslagen van het lopende sectoraal sociaal overleg en om het behoud van de sociale rust te waarborgen moet aan de sociale partners onverwijld klaarheid geboden worden over de juiste draagwijdte van de uitvoering van het ontwerp van interprofessioneel akkoord voor de periode 2005-2006, dat de Regering tot het hare heeft gemaakt;

- teneinde hierbij de nodige evenwichten te waarborgen en met het oog op het welslagen van het sectoraal overleg, is het noodzakelijk gelijktijdig klaarheid te scheppen inzake de juridische basis voor het mechanisme dat de aanpassing van sommige sociale uitkeringen aan de evolutie van de welvaart regelt».

*
* *

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

*
* *

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder rechtsgrond verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

PORTÉE DU PROJET

3. L'avant-projet de loi soumis pour avis entend introduire un mécanisme légal garantissant la liaison structurelle au bien-être des prestations sociales de remplacement de revenus dans la sécurité sociale des travailleurs salariés ⁽²⁾.

L'article X+1 ⁽³⁾, § 1er, du projet dispose que «le gouvernement» prend tous les deux ans une «décision» au sujet de l'enveloppe financière destinée à l'adaptation au bien-être de certaines prestations de remplacement de revenus dans la sécurité sociale des travailleurs salariés. Le projet prévoit les types d'adaptation des prestations visées auxquelles la décision peut donner lieu.

L'article X+1, §§ 2 à 4, fixe la procédure à suivre pour prendre la décision. Il prévoit notamment un avis conjoint du Conseil national du travail et du Conseil central de l'économie ainsi que l'obligation pour le gouvernement de motiver expressément d'éventuelles dérogations à cet avis.

L'article X+1, § 5, habilite le Roi, en vue de l'exécution de la décision concernant l'enveloppe financière visée ci-dessus, à abroger, compléter, modifier ou remplacer les dispositions légales applicables aux prestations de remplacement de revenus concernées. Les arrêtés visés cessent de produire leurs effets s'ils n'ont pas été confirmés par le législateur dans les dix-huit mois qui suivent la date de leur entrée en vigueur.

FORMALITÉS

En vertu de l'article 14, 1°, de l'arrêté royal du 16 novembre 1994 relatif au contrôle administratif et budgétaire, le projet de loi devait être soumis, pour avis préalable, à l'inspection des finances. Il ne ressort pas des documents transmis au Conseil d'État, section de législation, que cette formalité a été accomplie.

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

4. Le projet prévoit deux types d'actes du pouvoir exécutif: une décision du gouvernement sur l'enveloppe financière disponible pour l'adaptation des prestations de remplacement de revenus et un arrêté royal pris en exécution de cette décision.

⁽²⁾ Il convient de relever que l'objet de la loi en projet ne ressort pas de façon suffisamment claire de son intitulé. Il est suggéré aux auteurs du projet de remplacer l'intitulé comme suit: «(Projet de) loi fixant un mécanisme structurel d'adaptation des prestations de remplacement de revenus dans la sécurité sociale des travailleurs salariés à l'évolution du bien être» (cf. article X+1, § 1er, alinéa 1er).

⁽³⁾ Lire: l'article 2.

STREKKING VAN HET ONTWERP

3. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt tot de invoering van een wettelijk mechanisme dat de structurele welvaartsvastheid van de inkomensvervangende sociale uitkeringen in de sociale zekerheid voor werknemers garandeert ⁽²⁾.

Artikel X+1 ⁽³⁾, § 1, van het ontwerp bepaalt dat «de Regering» om de twee jaar een «beslissing» neemt over de financiële enveloppe die bestemd is voor de aanpassing aan de welvaartsevolutie van bepaalde inkomensvervangende uitkeringen in de sociale zekerheid der werknemers. Het ontwerp bepaalt tot welke soorten aanpassingen van de bedoelde uitkeringen die beslissing kan leiden.

Artikel X + 1, §§ 2 tot 4, stelt de procedure vast voor het nemen van de beslissing. In het bijzonder wordt voorzien in een gezamenlijk advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, en in de verplichting voor de regering om eventuele afwijkingen van dat advies uitdrukkelijk te motiveren.

Artikel X + 1, § 5, machtigt de Koning om, ter uitvoering van de beslissing inzake de hierboven bedoelde financiële enveloppe, de wetbepalingen m.b.t. de betrokken inkomensvervangende uitkeringen op te heffen, aan te vullen, te wijzigen of te vervangen. De betrokken besluiten houden op uitwerking te hebben indien ze niet binnen achttien maanden na de inwerkingtreding ervan door de wetgever bekrachtigd zijn.

VORMVEREISTEN

Het ontwerp van wet diende krachtens artikel 14, 1°, van het koninklijk besluit van 16 november 1994 betreffende de administratieve en begrotingscontrole om voorafgaand advies te worden voorgelegd aan de inspectie van financiën. Uit de aan de Raad van State, afdeling wetgeving, meegedeelde documenten blijkt niet dat aan dat vormvoorschrift is voldaan.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. Het ontwerp voorziet in twee soorten handelingen van de uitvoerende macht: een beslissing van de regering over de beschikbare financiële enveloppe voor de aanpassing van de inkomensvervangende uitkeringen, en een koninklijk besluit dat ter uitvoering van die beslissing wordt genomen.

⁽²⁾ Er moet opgemerkt worden dat het voorwerp van de ontworpen wet niet voldoende duidelijk blijkt uit het opschrift ervan. Aan de stellers van het ontwerp wordt ter overweging gegeven om het opschrift te vervangen als volgt: «(Ontwerp van) wet houdende een structureel mechanisme tot aanpassing van inkomensvervangende uitkeringen in de sociale zekerheid voor de werknemers aan de evolutie van de welvaart» (zie artikel X+1, § 1, eerste lid).

⁽³⁾ Lees: artikel 2.

La «décision» du gouvernement est en réalité un acte dépourvu d'effet juridique en soi. Il présente plutôt la caractéristique d'une mesure préparatoire qui sera concrètement mise en oeuvre dans un arrêté royal. Ainsi comprises, les dispositions en projet sont compatibles avec l'article 37 de la Constitution qui prévoit que le pouvoir exécutif appartient au Roi.

Le projet serait toutefois plus conforme à la Constitution s'il prévoyait clairement que c'est au Roi qu'est délégué le pouvoir d'adapter les prestations de remplacement de revenus à l'évolution du bien-être. Une telle disposition n'affecte d'ailleurs pas nécessairement la volonté des auteurs du projet d'obliger le gouvernement à se prononcer de toute façon tous les deux ans sur les moyens financiers qu'il «peut ou veut» affecter à l'adaptation au bien-être (cf. l'exposé des motifs, commentaire général, *in fine*).

Concrètement, le Conseil d'État suggère de donner au projet une autre structure:

- un premier article prévoirait que le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres (article X+1, § 5, alinéa 1er), adapter à l'évolution du bien-être les prestations de remplacement de revenus (article X+1, § 1er, alinéa 1er) et préciserait les mesures que le Roi peut prendre à cet effet (article X+1, § 1, alinéas 3 et 4);

- un deuxième article disposerait que, en vue de la préparation de ces adaptations, le gouvernement prend tous les deux ans une décision sur l'enveloppe financière disponible (article X+1, § 1, alinéas 1er et 2);

- un troisième article fixerait la procédure à suivre pour prendre la décision visée (avis conjoint préalable du Conseil national du travail et du Conseil central de l'économie ou, à défaut, établissement d'un projet de décision par le gouvernement ⁽⁴⁾ et communication de ce projet aux conseils visés) (article X+1, §§ 2 à 4);

- un quatrième article préciserait que le Roi peut abroger, compléter, modifier ou remplacer les dispositions légales applicables et prévoirait dans ces cas la confirmation par le législateur (article X+1, § 5);

- enfin, un cinquième article prévoirait que le gouvernement prendra pour la première fois une décision au plus tard en 2006 (article X+1, § 1er, alinéa 5).

⁽⁴⁾ Selon l'article X+1, § 3, en l'absence d'un avis donné d'office du Conseil national du travail et du Conseil central de l'économie, le gouvernement prend la «décision» et la soumet alors aux conseils visés. Étant donné que, après réception de l'avis sur ce texte, une nouvelle délibération doit intervenir au gouvernement (cf. article X+1, § 4), la «décision» soumise aux conseils n'est en aucun cas définitive. Il vaut dès lors mieux ne pas faire état, dans ce cas, d'une «décision» mais de «l'intention» de prendre une décision déterminée (ou d'un projet de décision).

De zogenaamde «beslissing» van de regering blijkt in werkelijkheid een handeling te zijn die uit zichzelf geen rechtsgevolgen heeft. Ze vertoont eerder het kenmerk van een voorbereidende maatregel, die concreet uitgewerkt wordt in een koninklijk besluit. Aldus begrepen, strookt de ontworpen regeling met artikel 37 van de Grondwet, naar luid waarvan de uitvoerende macht bij de Koning berust.

Het ontwerp zou evenwel nauwer aansluiten bij de Grondwet indien het ondubbelzinnig zou bepalen dat het de Koning is, aan wie de bevoegdheid wordt gedelegeerd om de inkomensvervangende uitkeringen aan te passen aan de evolutie van de welvaart. Een dergelijke bepaling hoeft overigens geen afbreuk te doen aan de bedoeling van de stellers van het ontwerp om de regering ertoe te verplichten zich in elk geval om de twee jaar uit te spreken over de financiële middelen die ze voor de aanpassing aan de welvaart ter beschikking «kan of wenst» te stellen (zie de memorie van toelichting, algemene toelichting, *in fine*).

Concreet suggereert de Raad van State om aan het ontwerp een andere structuur te geven:

- in een eerste artikel zou bepaald worden dat de Koning, bij een in de Ministerraad vastgesteld besluit (artikel X+1, § 5, eerste lid), de inkomensvervangende uitkeringen kan aanpassen aan de evolutie van de welvaart (artikel X+1, § 1, eerste lid), en zou gepreciseerd worden welke maatregelen de Koning daartoe kan nemen (artikel X+1, § 1, derde en vierde lid);

- in een tweede artikel zou bepaald worden dat, ter voorbereiding van die aanpassingen, de regering om de twee jaar een beslissing neemt over de beschikbare financiële enveloppe (artikel X+1, § 1, eerste en tweede lid);

- in een derde artikel zou de procedure voor het nemen van de bedoelde beslissing vastgesteld worden (voorafgaand gezamenlijk advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven of, bij gebreke daarvan, vaststelling van een voornemen van beslissing door de regering ⁽⁴⁾ en voorlegging van dat voornemen aan de genoemde raden) (artikel X+1, §§ 2 tot 4);

- in een vierde artikel zou gepreciseerd worden dat de Koning de vigerende wetsebepalingen kan opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen, en zou voor die gevallen in de bekrachtiging door de wetgever voorzien worden (artikel X+1, § 5);

- ten slotte zou in een vijfde artikel bepaald worden dat de regering voor de eerste maal een beslissing neemt uiterlijk in het jaar 2006 (artikel X+1, § 1, vijfde lid).

⁽⁴⁾ Volgens artikel X+1, § 3, neemt de regering, bij gebreke van een ambtshalve uitgebracht advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, de «beslissing», en legt zij die «beslissing» dan voor aan de genoemde raden. Aangezien er, na ontvangst van het advies over die tekst, een nieuwe beraadslaging moet komen binnen de regering (zie artikel X+1, § 4), is de aan de raden voorgelegde «beslissing» in geen geval een eindbeslissing. Het is dan ook beter om in dat geval niet te spreken van een «beslissing», maar van een «voornemen» om een bepaalde beslissing te nemen (of van een ontwerp van beslissing).

5. En ce qui concerne l'étendue du pouvoir qui est délégué au Roi, il convient de relever ce qui suit.

En vertu de l'article 105 de la Constitution, le législateur peut attribuer des pouvoirs au Roi. Cette possibilité n'est certes pas illimitée. Certaines conditions doivent en effet être remplies s'il s'agit de pouvoirs que la Constitution réserve elle-même explicitement au législateur. Il ne semble toutefois pas en être ainsi en l'espèce.

Dans le cas présent, il ne s'agit pas non plus de l'attribution de pouvoirs dits «spéciaux» au Roi. En effet, ce dernier ne se voit pas investi d'un pouvoir réglementaire assorti d'un pouvoir discrétionnaire étendu en vue de déterminer, dans un nombre important de domaines, la politique concernant l'adaptation à l'évolution du bien-être. Dans la loi en projet le législateur indiquerait au contraire lui-même l'objectif à atteindre. En outre, la délégation au Roi serait clairement définie et l'exercice du pouvoir attribué serait prévisible vu le nombre restreint de prestations sur lesquelles porte le projet et la désignation précise des types d'adaptations possibles. La loi en projet présente dès lors les caractéristiques d'une loi d'habilitation ordinaire. Le fait que, dans l'exercice du pouvoir qui Lui est délégué, le Roi est autorisé, par l'article X+1, § 5, à apporter également des modifications à des lois existantes, ne change rien à cette qualification.

Vu ce qui précède, la délégation de pouvoir au Roi, qui est envisagée, ne soulève aucune objection sur le plan constitutionnel.

Cette délégation semble en outre conforme aux principes régissant les rapports entre le pouvoir législatif et le pouvoir exécutif. Conformément à ces principes, les choix politiques essentiels doivent être fixés par le pouvoir législatif ⁽⁵⁾. En l'espèce, la délégation concerne la mise en oeuvre d'une politique dont les éléments essentiels ont en effet été fixés par le législateur.

La chambre était composée de

Messieurs

M. VAN DAMME,	président de chambre,
D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	conseillers d'État,
M. RIGAUX,	assesseur de la section de législation,

Madame

A. BECKERS,	greffier.
-------------	-----------

5. Wat betreft de omvang van de bevoegdheid die aan de Koning gedelegeerd wordt, moet het volgende worden opgemerkt.

Op grond van artikel 105 van de Grondwet kan de wetgever bevoegdheden aan de Koning opdragen. Die mogelijkheid is weliswaar niet onbeperkt. Met name moeten bepaalde voorwaarden vervuld zijn indien het zou gaan om bevoegdheden die de Grondwet zelf uitdrukkelijk aan de wet voorbehoudt. Het lijkt te dezen echter niet te gaan om zulke bevoegdheden.

Het gaat te dezen ook niet om het verlenen van zogenaamde «bijzondere machten» aan de Koning. Aan de Koning wordt immers geen verordenende bevoegdheid verleend, gepaard gaande met een ruime discretionaire macht, om op een groot aantal domeinen het beleid inzake de aanpassing aan de evolutie van de welvaart te bepalen. Met de ontworpen wet zou de wetgever integendeel zelf aangeven welk het te bereiken objectief is. Bovendien zou de machtiging aan de Koning duidelijk omlijnd zijn en zou de uitoefening van de opgedragen bevoegdheid voorzienbaar zijn, gelet op het beperkt aantal uitkeringen waarop het ontwerp slaat en op de precisering van de soorten aanpassingen die mogelijk zijn. De ontworpen wet heeft derhalve de kenmerken van een gewone opdrachtwet. Het feit dat de Koning bij artikel X+1, § 5, gemachtigd wordt om, in de uitoefening van de hem opgedragen bevoegdheid, ook wijzigingen aan te brengen in bestaande wetten, doet aan die kwalificatie geen afbreuk.

Gelet op het voorgaande, bestaat er vanuit grondwettelijk oogpunt geen bezwaar tegen de ontworpen delegatie van bevoegdheid aan de Koning.

Die delegatie lijkt bovendien in overeenstemming te zijn met de beginselen die de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht regelen. Overeenkomstig die beginselen dienen de essentiële beleidskeuzen door de wetgevende macht te worden vastgesteld ⁽⁵⁾. Te dezen heeft de delegatie betrekking op de nadere uitwerking van een beleid waarvan de essentie inderdaad door de wetgever is vastgesteld.

De kamer was samengesteld uit

de Heren

M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
M. RIGAUX,	assessor van de afdeling wetgeving,

Mevrouw

A. BECKERS,	griffier.
-------------	-----------

⁽⁵⁾ Cf. Cour d'arbitrage, 3 mars 2004, n° 31/2004, cons. B.5.4.

⁽⁵⁾ Zie Arbitragehof, 3 maart 2004, nr. 31/2004, overw. B.5.4.

Le rapport a été présenté par M. B. STEEN, auditeur adjoint.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. STEEN, adjunct-auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. M. VAN DAMME.

LE GREFFIER,

LE PRÉSIDENT,

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

A. BECKERS

M. VAN DAMME

PROJET DE LOI

ALBERT II, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition de Notre ministre de la Santé publique et des Affaires sociales, de Notre ministre de l'Emploi et de Notre ministre des pensions.

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Notre ministre de la Santé publique et des Affaires sociales, Notre ministre de l'Emploi et Notre ministre des Pensions sont chargés de présenter en Notre nom aux Chambres législatives et de déposer à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

Article premier

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art.2

§ 1er. Tous les deux ans, le gouvernement prend une décision au sujet d'une enveloppe financière disponible pour une adaptation au bien-être général de toutes ou de certaines prestations de remplacement de revenus dans la sécurité sociale des travailleurs salariés. A cet effet, le gouvernement peut, entre autres, s'appuyer sur les rapports du Conseil supérieur de l'Emploi, du Comité d'Etude sur le Vieillissement et du Conseil supérieur des Finances.

L'adaptation susvisée peut être une modification d'un plafond de calcul, d'une prestation et/ou d'une prestation minimale. Le cas échéant, les modalités d'adaptation peuvent être différentes par régime, par plafond de calcul ou par prestation au sein d'un régime et par catégorie de bénéficiaire de prestation.

Une adaptation éventuelle des plafonds de calcul devra en tout cas être basée sur la décision biennale en matière de marge maximale d'augmentation des coûts salariaux, prise en exécution soit de l'article 6, soit de

WETSONTWERP

ALBERT II, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, van Onze minister van Werk en van Onze minister van Pensionen.

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, Onze minister van Werk en Onze minister van Pensionen zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art.2

§ 1. Om de twee jaar neemt de regering een beslissing over de beschikbare financiële enveloppe voor een aanpassing van alle of sommige inkomensvervangende uitkeringen in de sociale zekerheid voor werknemers aan de evolutie van de algemene welvaart. Terzake kan de regering zich onder meer baseren op de verslagen van de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid, de Studiecommissie voor de Vergrijzing en de Hoge Raad voor Financiën.

Voormelde aanpassing kan zich vertalen in een wijziging van een berekeningsplafond, een uitkering en/of een minimumuitkering. De modaliteiten van de aanpassing kunnen, in voorkomend geval, per regeling, per berekeningsplafond of uitkering binnen een regeling en per categorie van uitkeringsgerechtigde verschillen.

Een eventuele aanpassing van de berekeningsplafonds zal in ieder geval de tweejaarlijkse beslissing inzake de maximale marge voor de loonkostenontwikkeling, zoals genomen in uitvoering van hetzij

l'article 7, de la loi du 26 juillet 1996 relative à la promotion de l'emploi et à la sauvegarde préventive de la compétitivité.

La décision visée à l'alinéa 1er, sera prise pour la première fois au plus tard au cours de l'année 2006.

§ 2. La décision visée au § 1er, est précédée d'un avis conjoint du Conseil national du Travail et du Conseil central de l'Economie. Cet avis tient compte de l'évolution du taux d'emploi, de la nécessité d'obtenir un équilibre financier durable au sein de la sécurité sociale des travailleurs salariés et de l'évolution démographique, notamment le phénomène du vieillissement. Dans ce cadre, une attention est également accordée à la croissance économique, au rapport entre le nombre de bénéficiaires de prestations et le nombre de personnes actives, au souci de ne pas créer de nouveaux pièges à l'emploi ou d'accroître les pièges existants. Les partenaires sociaux peuvent, entre autres, s'appuyer en la matière sur les rapports du Conseil supérieur de l'Emploi, du Comité d'Etude sur le Vieillissement et du Conseil supérieur des Finances.

§ 3. En l'absence d'avis visé au § 2, avant le 15 septembre de l'année au cours de laquelle la décision visée au § 1er, doit être prise, un avis est censé avoir été donné et le gouvernement rédige un projet de décision visée au § 1er, et le motive d'une manière circonstanciée. Dans ce cas, le gouvernement demande un avis conjoint du Conseil national du travail et du Conseil central de l'Economie au sujet de son projet de décision motivé, comme visé à l'alinéa précédent. En l'absence d'avis des partenaires sociaux dans le mois suivant la demande d'avis, un avis est censé avoir été donné.

§ 4. Si le gouvernement déroge à l'avis visé au § 2, ou au § 3, il doit le motiver expressément.

§ 5. En vue de l'exécution de la décision visée au § 1er, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, abroger, compléter, modifier ou remplacer les dispositions légales applicables dans les différents régimes de revenus de remplacement.

Donné à Bruxelles, le 30 mai 2005

ALBERT

PAR LE ROI :

artikel 6, hetzij artikel 7 van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen, als uitgangspunt hebben.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt voor de eerste maal uiterlijk in het jaar 2006 genomen.

§ 2. De in § 1, bedoelde beslissing wordt voorafgegaan door een gezamenlijk advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven. Dit advies houdt rekening met de ontwikkeling van de werkgelegenheidsgraad, de noodzaak tot een duurzaam financieel evenwicht in de sociale zekerheid voor werknemers en de demografische evolutie, met name het verschijnsel van de vergrijzing. Daarbij wordt ook aandacht besteed aan de economische groei, de verhouding tussen het aantal uitkeringstrekkers en het aantal actieven, en de zorg om geen nieuwe inactiviteitsvallen te creëren of bestaande te versterken. De sociale partners kunnen zich terzake onder meer baseren op de verslagen van de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid, de Studiecommissie voor de Vergrijzing en de Hoge Raad voor Financiën.

§ 3. Bij gebrek aan het advies bedoeld in § 2, voor 15 september van het jaar waarin de in § 1, vermelde beslissing moet genomen worden, wordt een advies geacht gegeven te zijn en stelt de regering een ontwerp van de beslissing bedoeld in § 1, op en motiveert deze omstandig. In dit geval vraagt de regering een gezamenlijk advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven over haar gemotiveerde ontwerp van beslissing, zoals bedoeld in het vorige lid. Bij gebrek aan een advies van de sociale partners binnen de maand na de adviesaanvraag, wordt een advies geacht gegeven te zijn.

§ 4. Indien de regering afwijkt van het advies bedoeld in § 2, of § 3, dient zij dit uitdrukkelijk te motiveren.

§ 5. Met het oog op de uitvoering van de beslissing bedoeld in § 1, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de van kracht zijnde wettelijke bepalingen met betrekking tot de verschillende inkomensvervangende regelen opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen.

Gegeven te Brussel, 30 mei 2005

ALBERT

VAN KONINGSWEGE :

*Le ministre de la Santé publique et
des Affaires sociales,*

Rudy DEMOTTE,

La ministre de l'Emploi,

Freya VAN DEN BOSSCHE

Le ministre des Pensions,

Bruno TOBBACK

*De minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

Rudy DEMOTTE,

De minister van Werk,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De minister van Pensioenen,

Bruno TOBBACK